

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלונית נ' אלמוני ואח'

בפני כב' השופט יהורם שקד

מספר בקשה: 5

המבקשת

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד יהודית מייזלס

נגד

המשיבים

1. פלוני

2. חברת (חברה זרה)

החלטה

בפני בקשה למתן צו תפיסת נכסים ('אנטון פילר'), אשר הגישה המבקשת כנגד המשיבים במעמד צד אחד. במסגרת בקשתה זו (להלן: "**הבקשה**") עותרת המבקשת כי בית המשפט יוציא תחת ידו צו שעניינו לחצרי הצדדים לרבות לחדר העבודה הנעול שבבית מגורים הצדדים, תוך היתר לביצוע החלפת מנעולים ולערוך את החיפוש ולתפוס נכסים וראיות המתייחסים לנכסי בני הזוג;

כן מבוקש ליתן צו לאפשר חיפוש ותפיסה במחשבים השייכים לבני הזוג, בהם המשיב 1 (להלן: המשיב) עושה שימוש "**ולאפשר העתקה מלאה של כל החומרים במחשבים אלו הנוגעים לרכוש המשותף של בני הזוג**", כן עותרת המבקשת ליתן הצו ביחס לחברות ו/או נאמנויות ו/או חשבונות בנק של הצדדים, בארץ ובחוץ לארץ.

את בקשה זו סומכת המבקשת על תקנה 387א' לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד 1984 (להלן: התקנות).

א'- העובדות הצריכות לעניין:

1. לטענת המבקשת, כפי שעולה מכתבי בי-הדין שהגישה, בני הזוג נישאו זל"ז חודש מאי 1991 ולהם ארבעה ילדים קטינים. המבקשת מוסיפה ומציינת בבקשתה כי הצדדים עתירי ממון וזאת הודות להצלחתו הכבירה של המשיב בעבודתו בתחום הפיננסי, וכי המשבר ביחסי הצדדים החל לאחרונה לאחר שהמשיב עשה וממשיך לעשות שימוש מוגבר בתרופות ובסמים ממריצים שמביאים אותו לנקוט באלימות כלפי המבקשת וכלפי ילדי הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלונית נ' אלמוני ואח'

בפני כב' השופט יהורם שקד

2. בבקשתה זו טוענת המבקשת כי בשנת 2005, הוגש כנגד המשיב כתב אישום בארצות
הברית, שם הואשם בהונאת מס בסך של כ-2.5 מיליארד דולר כלפי רשויות המס בארצות
הברית וכי בשנת 2006 המשיב הודה באשמה במסגרת עסקת טיעון בעבירות המיוחסות לו
והושת עליו קנס כספי בסך של 10 מיליון דולר.

3. עוד נטען כי המשיב פועל להסתרת רכוש משותף של בני הזוג, בין היתר נוכח יכולתו
המקצועית להברחת והסתרת נכסים שהיא תחום מומחיותו, וכי מאחר ובמהלך נישואיהם
הייתה לה מעורבות חלקית בלבד בפן הכלכלי, הרי שהמידע העומד לרשותה מוגבל וחלקי.

4. המבקשת מוסיפה וטוענת כי, הלכה למעשה, אופן התנהלותו הכלכלית של המשיב ביחס
לרכוש המשפחה היה כזה ש"הביא למצב בו רכוש הצדדים כלל אינו רשום על שמם, אלא
ע"ש נאמנויות זרות ו/או חברות זרות ו/או ישויות משפטיות אחרות". לפיכך, טוענת
המבקשת כי המשיב שולט באופן מוחלט ובלעדי ברכוש המשותף, הכולל את בית המגורים
של הצדדים, שעה שכל המידע לגבי אופן רישום הבית וחברת הנאמנות שנרשמה ככסות
לבעלות הצדדים מצוי בחדר נעול בתוך ביתם המשותף של המבקשת והמשיב. נוכח כל
האמור טוענת המבקשת שקיים הכרח ליתן הצו המבוקש, אחרת למבקשת לא תהיינה
הראיות להן היא זקוקה לצורך הוכחת תביעתה הרכושית.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ובצירפותיה, לא אוכל להיעתר לה ואנמק.

ב' - המתווה הנורמטיבי:

6. צו מסוג אנטון פילר הינו צו ששורשיו בפסיקה האנגלית (Anton Piller v. Manufacturing Processes Ltd. [1976] 1 All E.R. 779) ועניינו כניסה לחצרים, ביצוע חיפוש ולקחת
מסמכים או חפצים עד אשר יוחלט מה ייעשה בהם.

7. הצו נקלט בפסיקה הישראלית ונעשה בו שימוש לצורך תפיסת ראיות חשובות להוכחת התביעה, זאת, בעיקר, כאשר קם חשש ממשי כי הנתבע יבקש להשמיד או להסתיר ראיות
ועל ידי כך לחבל ביכולתו של התובע להוכיח את תביעתו.

(לעניין זה ר' המ' (ת"א) 5530/91 **רותם נ' ראודנר ואח'**, פ"מ תשנ"ב(3) 15; א' וינוגרד, צווי
מניעה (ירושלים, תשנ"ג, כרך א') 261-265; ע' אזר, "צווי מריבה" ו"אנטון פילר", הפרקליט
מא (תשנ"ג) 93; בר"ע (ב"ש) 650/04 **אתי כהן נ' רונן עמר** (פורסם בנבו)).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלונית נ' אלמוני ואח'

בפני כב' השופט יהורם שקד

8. הצו הנ"ל קיבל גושפנקא מאת המחוקק, אשר באה לידי ביטוי בסעיפים 16-20 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט 1999 ובתקנות עוולות מסחריות (סעדים וסדרי דין) התש"ס 1999 – סימן ב').

9. מאחר והצו מהווה פגיעה קשה בפרטיות המשיב, הרי שלעולם הוא יינתן במשורה, רק בהתקיימותן של נסיבות מיוחדות ורק כאשר לא ניתן להשיג את התוצאה בדרכים מרוככות יותר.

10. ודוק; הצו נועד לתפיסת חומר ספציפי המצוי בידי המשיב ולא לשם חיפוש כללי של ראיות שמצויות אצל המשיב (ראה: תמ"ש (ת"א) 53360/98 (בש"א 3559/98) **לזניק נ' לזניק** (פורסם בנבו, מפי כבוד השופט י' גייפמן)).

11. בשנת 2001, תיקן מחוקק המשנה את תקנה 387 לתקנות הנ"ל (תיקון תשס"א), הקובעת כי:

"בית המשפט רשאי בצו, בכפוף להוראות סימן א', למנות אדם לשם ביצוע חיפוש, צילום, העתקה או תפיסה של נכסים המצויים בחצרים (להלן – תופס נכסים) אם שוכנע על בסיס ראיות מהימנות לכאורה כי קיים חשש ממשי שהמשיב או אדם אחר מטעמו עומד להעלים את הנכסים או להשמידם, וכי הדבר יכביד באופן ממשי על קיום ההליך".

12. על מנת לזכות בסעד בהתאם לתקנה זו, על מבקש הצו לעמוד בשני תנאים מצטברים:

א. לשכנע את בית המשפט על בסיס ראיות מהימנות לכאורה כי המשיב אכן מתכוון לבצע פעולות השמדה או העלמה של החומר שאת תפיסתו מבקשים.

ב. לשכנע את בית המשפט על בסיס ראיות מהימנות לכאורה כי פעולת ההשמדה או העלמה, אם אכן תתרחש, תכביד באופן ממשי על קיום ההליך (לעניין זה ר' בר"ע 650/04 הנ"ל).

13. ניכר כי אין חולק כי הצו המבוקש, אשר בית המשפט מוסמך לתיתו בהתאם לתקנה 387א הנ"ל, הינו סעד פולשני המהווה חדירה קשה לפרטיות הפרט, לא כל שכן כאשר ייתכן ומעורבים בעניין צדדים שלישיים שאינם בעלי דין בתובענה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלוגית נ' אלמוני ואח'

בפני כב' השופט יהורם שקד

14. אין ספק כי צו מסוג זה יכול להיות כלי עזר יעיל גם בהליכים המתקיימים בבית המשפט לענייני משפחה, שם מטבע הדברים, לא תמיד מגלים בעלי הדין את כלל נכסיהם ולא תמיד ששים לשתף בנכסים הרשומים על שמם את בן/בת זוגם.

15. יחד עם זאת, הכללים המתייחסים לבתי משפט אחרים חלים גם חלים בבית המשפט לענייני משפחה ושומה על בית המשפט לבחון כל מקרה לגופו, בשים לב לעקרונות המנחים שצוינו לעיל.

ג' - הזכות לפרטיות:

16. חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו הכיר במפורש בזכות חוקתית לפרטיות, וזו לשון ההוראה:

פרטיות וצנעת הפרט

7. (א) כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו.

(ב) אין נכנסים לרשות היחיד של אדם שלא בהסכמתו.

(ג) אין עורכים חיפוש ברשות היחיד של אדם, על גופו, בגופו או בכליו.

(ד) אין פוגעים בסוד שיחו של אדם, בכתביו או ברשומותיו.

17. הזכות לפרטיות, ככל זכות אדם אחרת, אינה מוחלטת אלא יחסית. יחד עם זאת, על מנת לפגוע בזכות זו, יש לעמוד בדרישותיה של פסקת ההגבלה (ראה: סעיף 8 לחוק היסוד).

18. על הזכות לפרטיות, ראה: בג"צ 6650/04 פלוגי נ' בית הדין הרבני האזורי בנתניה (פורסם בנבו); בג"צ 249/82 ועקנין נ' בית הדין הצבאי לערעורים, פד"י לו (2) 393; בג"צ 8070/98 האגודה לזכויות האזרח נ' משרד הפנים, פד"י נב(4) 842; גביון, "הזכות לפרטיות ולכבוד", בלי הבדל... זכויות האדם בישראל – אוסף מאמרים לזכרו של חמץ שלח ז"ל 61 (1988); שפרבר, "הארות והערות לפרשת מקדונלד'ס (אלוניאל) בע"מ", משפטים לג 693 (2003); א' הלם, דיני הגנת הפרטיות 2 (2003); וירט-לבנה, "הזכות לפרטיות אל מול האחריות הניהולית במיון מועמדים לעבודה – ההיבט המשפטי", ספר שמגר: מאמרים 775 (חלק ג', 2003).

19. הזכות לפרטיות מבוססת על האוטונומיה של הפרט ועל כיבוד זכותו של הפרט להתנהל בדל"ת אמותיו באין מפריע. הזכות לפרטיות נועדה לאפשר לפרט "תחום מחיה" בו יהיה הוא עם עצמו ועם הסביבה בה יבחר להימצא.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלונית נ' אלמוני ואח'

בפני כב' השופט יהורם שקד

20. בבג"צ 2481/93 דיין נ' מפקד מחוז ירושלים, פד"י מח(2) 456, קבע בית המשפט דברים
היפים לענייננו, לאמור:

"זכותו של אדם לנהל את אורח החיים שבו הוא חפץ בדלת אמות ביתו, בלא
הפרעה מבחוץ. ביתו של אדם הוא מבצרו, ובגדריו הוא זכאי לכך כי יניחו
אותו לעצמו, לפיתוח האוטונומיה של הרצון הפרטי שלו...מבחינה זו, הזכות
לפרטיות היא בין השאר... הגבלה על נגישותם של אחרים אל היחיד...
הזכות לפרטיות נועדה, על כן, להבטיח כי אדם לא יהא שבוי בביתו, ולא יהא
אנוס לחשוף עצמו בביתו להפרעות שאין הוא רוצה בהן. בכך מהווה הזכות
לפרטיות את תחילתה של החירות... הזכות לפרטיות מותחת את הקו בין
הפרט לבין הכלל, בין 'האני' לבין החברה. היא משרתת מיתחם אשר בו
מניחים את הפרט לנפשו, לפיתוח 'האני' שלו, בלא מעורבות של הזולת"
(שם, עמ' 470).

21. אי לכך, ניכר כי אין חולק כי מאחר והמבקשת עתרה למתן צו כניסה לחצרי הצדדים
ולרבות לחדר הנעול של המשיב, אשר הכניסה אליו מתאפשרת רק באמצעות טביעת אצבע,
בביתם המשותף של הצדדים, תוך צילום והעתקה של קבצי מחשב פרטי שבשימוש של
המשיב – כל אלה הם בגדר פגיעה בפרטיותו של המשיב ולא רק בפרטיותו שלו, ייתכן שאף
בפרטיות צדדים שלישיים שאינם צד לתובענה.

22. יחד עם זאת, בשלב זה לא ניתן להתעלם מטענות המבקשת לאמור כי היה ולא יינתן הצו,
הרי שהמשיב יוכל להעלים ראיות וכפועל יוצא יקפח את זכותה של המבקשת בכל אותם
פרטי רכוש שעקבותיהם מצויים באותו חדר נעול.

ד' - מן הכלל אל הפרט:

23. לדברי המבקשת, באמצעות מחשבו של המשיב מנהל המשיב את עסקיו, השקעותיו וניהול
הנאמנויות עבור הצדדים ועבור אחרים ולא רק אותן. לטענת המבקשת המשיב מנהל את כל
עסקיו החשאיים בחדר מאובטח ביותר בבית המגורים אשר הכניסה אליו מתאפשרת רק
באמצעות טביעת אצבע ושם מצוי מידע רב וראיות שהינן קריטיות בנוגע לרכוש אשר רשום
על שם צדדים שלישיים בעבור בני הזוג.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלונית נ' אלמוני ואח'

בפני כב' השופט יהורם שקד

24. לדברי המבקשת, המשיב איים עליה כי היה ותעזוב אותו אזי תישאר חסרת כל, וכי לא תוכל למצוא כל מידע שקושר בינה לבין הרכוש המשותף של הצדדים מאחר שזה כלל לא נרשם על שמם. כל זאת, כאשר המבקשת שבה וחוזרת על כך שהברחת נכסים ובניית מבנים של נאמנויות הוא תחום עיסוקו של המשיב, אשר אף פועל לזיוף מסמכים המקנים לפעילותו אופי חוקי, כביכול.

בנסיבות אלו טוענת המבקשת כי יש לאפשר לה גישה לחומר המצוי בחדר העבודה של המשיב בבית הצדדים על מנת שתוכל לאתר את הנכסים, שלה מחצית הזכויות בהם.

25. מעיון בבקשה ובצירופותיה לא מצאתי כי המבקשת העמידה תשתית עובדתית מספקת שיהיה בה להקים את החשש הממשי כי בדעתו של המשיב להשמיד או להעלים את החומר ממחשבו. אמנם הבקשה למתן הצו, הוגשה בד בבד עם הגשת התביעה אך מאחר וביום 19.7.16 נעתרה כבוד הרשמת לבקשת המבקשת למתן צו מניעה זמני שבו נאסר על המשיב לשנות את זכויותיה של המבקשת החל ממועד הגשת התביעה, הרי שלא אוכל להיעתר לסעד המבוקש, במעמד צד אחד, כל שכן כאשר האישה טוענת כי במחשב שממנו פועל המשיב יש חומרים אישיים של המשיב מעבודתו וכן אף בהתחשב עם טענת המבקשת למעורבות המשיב בפלילים.

26. המבקשת לא הביאה ראיות, לא כל שכן ראיות מהימנות, כי בדעתו של המשיב להשמיד או להעלים את החומר הנ"ל, כל שכן לא הסבירה המבקשת כיצד לשיטתה מתן הצו המבוקש לקבלת המידע העוסק בהחזקת נכסי בני הזוג אצל צדדים שלישיים, יועיל למבקשת להוכיח את תביעתה. אבקש להוסיף בעניין זה:

א. בסעיפים 53 ו-67 לבקשתה, טוענת המבקשת כי פעילותו העסקית של המשיב הינה כזו, אשר ניתן להעלים ולהסתיר במסגרתה מידע בנקל. לביסוס טענותיה, טוענת המבקשת כי ראיה לכך היא ההליך הפלילי שנוהל בארה"ב כנגד המשיב, אשר לטענת המבקשת הואשם בכך שיזם וקשר קשר לרמות את רשויות המס בארצות הברית. אם כך, הלא ניתן לומר כי, לשיטתה של המבקשת עצמה, וכמאמר הפתגם, כי הסוסים כבר ברחו מהאורווה?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלוגית נ' אלמוני ואח'

בפני כב' השופט יהורם שקד

ב. העובדה כי האיש מנהל את העניינים הכספיים של הצדדים ואת עניינם של
אחרים, באמצעות מומחיותו וכשרונו, אין בה להוביל למסקנה נחרצת כי הדבר
מלמד על הברחת רכוש מצידו, ובכל הכבוד, אינני יכול לראות בכך "ראיה
חותכת" לביצוע הברחות מצידו של המשיב.

ג. אין בידי לקבוע ואינני מתיימר לקבוע כי המשיב הינו 'טלית שכולה תכלית',
ואולם מחומר הראיות שהונח בפניי, אינני גם יכול לקבוע כי המשיב הוא
ההיפך מכך. השאלה היא האם שוכנעתי על יסוד ראיות מהימנות לכאורה כי
המשיב מתכוון להשמיד את המחשב או להעלים את החומר שבתוכו ועל כך
אני נאלץ להשיב בשלילה.

27. משהשבתי על השאלה הראשונה בשלילה, הרי שאני פטור מדיון בשאלה השנייה שעניינה
האם בית המשפט שוכנע על בסיס ראיות מהימנות לכאורה כי פעולת ההשמדה או העלמה,
אם אכן תתרחש, תכביד באופן ממשי על קיום ההליך. יחד עם זאת, ובכדי שהחלטתי תהיה
שלמה, אוסיף ואדון בשאלה השנייה.

28. אף אם הייתה המבקשת צולחת את המשוכה הראשונה והייתה מציגה ראיות מהימנות
לכאורה לאותו חשש, עדיין ספק רב בעיני האם בנסיבות המקרה, היה עולה בידה להראות
כי הדבר יכביד באופן ממשי על ניהול ההליך.

29. להבדיל מדרישות תקנה 374(ב) לתקנות (צו עיקול זמני), לפיהן מתו צו העיקול מותנה בכך
שאי מתן הצו "יכביד על ביצוע פסק הדין", בענייננו אנו ובהתאם לתקנה 387' לתקנות
הדגש הוא על "קיום ההליך".

30. פסק דין "אנטון פילר" דן בטענה להפרת זכויות יוצרים שהדרך היחידה להוכחתה היה
במתן צו לכניסה לחצרים ולתפיסת נכסים. אותה הפרה שנטענה כנגד הנתבעת שם, היא
שהיותה את העילה כנגד המעוולים. הדגש שם, כמו כאן, הינו על קיום ההליך ולא על
הכבדה על ביצוע פסק הדין.

31. קיומו של ההליך, כפי שניתן ללמוד מכתב התביעה המפורט שהוגש על ידי המבקשת, איננו
תלוי במתן הצו המבוקש. קיומו של ההליך הינו עצמאי ועילת התביעה נובעת מכתב
התביעה ומהסעדים הכרוכים בו. בנסיבות העניין, הימנעות מתפיסת מחשבו של המשיב לא
תשפיע על קיומו של ההליך ולא תכביד עליו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלוגית נ' אלמוני ואח'

בפני כב' השופט יהורם שקד

32. אוסיף ואומר כי בעניינינו אנו, על פי הנטען, אין המדובר בפעילות עסקית ללא עקבות, אלא לכל היותר בפעילות עסקית שלמבקשת אין ידיעות מלאות על אודותיה, וכאשר מטרת מתן הצו היא להשוות את מעמדה של המבקשת למעמדו של המשיב לצורך ניהול התביעה. אך, כאמור, לא שוכנעתי כי מצבה של המבקשת אכן מצדיק את מתן הצו. המבקשת אמנם טוענת כי נוכח כשרונו של המשיב הרי שהיא עשויה לעמוד אל מול שוקת שבורה בניהול התביעה הרכושית, ולראיה המבקשת שבה וחוזרת על ההליך הפלילי שבו היה מעורב המשיב, אך דווקא הליך זה הוא ראיה לכך כי פעולותיו של המשיב אינן כאלה שאי אפשר להתחקות אחריהן בבחינת היה כלא היה.

33. בכל הכבוד, הצו המבוקש לא נועד לשם "מסעות דייג" ולא נועד לשם חילוץ ראיות, שאף המבקשת איננה יודעת את טיבן. אין ספק כי במסגרת ההליך, תחול על המשיב חובה למסור את כל המידע הנחוץ לבירור התביעה ובכלל זה ליתן דין וחשבון מפורט בנוגע לכלל נכסיו ואחזקותיו, כנטען על ידי המבקשת. יחד עם זאת, בין חובתו של המשיב למסור פרטים במסגרת הליך משפטי ובין דרישתה של המבקשת להקדים לכך מתן צו לפיו יותר לה לחדור למחשבו של המשיב, תוך פגיעה בפרטיותו של המשיב ואף בפרטיות צדדים שלישיים, המרחק רב.

ה - היחס שבין תקנה 387א' לתקנות לבין סעיף 11 לחוק:

34. סעיף 11 לחוק והפסיקה, קבעו רשימה לא סגורה של סעדים שבסמכותו של בית המשפט ליתן על מנת לשמור ולהבטיח את זכויות התובע עפ"י הסכם ממון או עפ"י הסדר איזון משאבים (ראה: ע"א 1915/91 יעקובי נ' יעקובי, פד"י מט (3) 529).

35. מתן הסעדים השונים נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, הכל בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. ייתכן מקרה פלוני בו יהיה זה נכון להורות על ביצוע צעדים דרסטיים בכדי לשמור על זכויות התובע וייתכן מקרה אחר בו לא יהיה זה נכון להורות על ביצוע אותם צעדים כבמקרה הקודם. כאמור, כל מקרה לגופו.

36. בעוד שסעיף 11 לחוק דן באמצעים לשמירת זכויות, הרי שתקנה 387א' לתקנות שמה את הדגש על אמצעים לקיום ההליך. בעוד שסעיף 11 לחוק נועד להבטיח את ביצוע פסק הדין, לכשיינתן והוא דן באופן מפורש בנכסים בני איזון, הרי שתקנה 387א' לתקנות מתייחסת לנכסים, מבלי לשייכם לנתבע ומבלי לקבוע כי התובע זכאי להם (ראה תקנה 387א(ד) לתקנות).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלוגית נ' אלמוני ואח'

בפני כב' השופט יהורם שקד

37. מאחר והמשיב, אף לטענת המבקשת, עוסק בייעוץ פיננסי וייעוץ כלכלי לתכנוני מס מורכבים, הרי שעל מנת לשמור על זכויותיה יש לתפוס את הזכויות הנטענות עצמן, כפי שאכן עשתה באמצעות הבקשה למתן צו מניעה זמני וכפי שתוכל לעשות באמצעות הליכים דרסטיים פחות מההליך דא עסקינן.

38. ודוק; תקנה 387א לתקנות מקומה בפרק כ"ח לתקנות שכותרתו "סעד זמני", תחת סימן ב' 1 שכותרתו "תפיסת נכסים וכינוס נכסים זמני". **האמור בסימן זה מתייחס למתן צו לתפיסת נכסים ולא לתפיסת ראיות.** הלכה למעשה, בחדר בו מצוי מחשבו של האיש אין נכסים, כהגדרתם בתקנות, אלא לכל היותר ניתן לאתר ראיות לעצם קיומם של אותם נכסים. לפיכך, ובכל הכבוד, לא תוכל המבקשת להסתייע במסגרת בקשה זו, בנוסחה זה, מהוראות התקנה הנ"ל.

ו' - סיכום של דברים:

39. העובדה כי המבקשת והמשיב מתגוררים יחד ולכן לא נדרש כל צו המקנה למבקשת את הסמכות **להיכנס** לחצרי הצדדים, ובשים לב לאמור בסעיפים 27-31 לחוק המקרקעין – התשכ"ט – 1969, יחד עם העובדה כי היעדרות לצו עלולה לפגוע בצדדים נוספים – אך מחזקות את מסקנתי כי אין להיעתר לבקשה בכל הנוגע לתפיסת המחשב שבו המשיב עושה שימוש כאמור בסעיף 2 בבקשה.

40. היעדרות לבקשתה של המבקשת תוביל לפגיעה קשה בפרטיותו של המשיב, ובמאזן שבין זכותה של המבקשת לקבל לידיה ראיות לצורך ניהול התובענה שהגישה לבין זכותו של המשיב ושל צדדים שלישיים כי פרטיותם לא תופר, אני סבור כי זכותו של המשיב – כמו גם זכותם של הצדדים השלישיים שעלולים להיפגע מההחלטה – על העליונה.

41. באשר לעתירתה של המבקשת ליתן הצו ביחס לחברות ו/או לנאמנות ו/או לישויות משפטיות כמפורט בעמוד 2 לבקשה, הרי שעתירה זו אינה ברורה ואין בידי בית המשפט היכולת להיעתר לבקשה, כפי שנוסחה, כל שכן שאין המבקשת מבהירה מה מבוקש לתפוס בגופים הללו, והאם או כיצד זכאית המבקשת לסעד המבוקש.

42. לאור כל האמור לעיל, אין בידי להיעתר לבקשה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31661-07-16 פלוגית נ' אלמוני ואח'

בפני כב' השופט יהורם שקד

1

2 43. בשולי הדברים אולם לחלוטין לא בשולי חשיבותם, אין עלי אלא להזכיר שוב את הוראת

3 הדין לפיה היה ומתברר כי בן זוג עשה להעלמת רכוש או זכויות, על מנת למעט מזכותו של

4 בן הזוג השני ברכוש המשותף, עשוי הדבר להוות עילה טובה להפעלת סמכויות בית המשפט

5 בהתאם לסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, לרבות מתן כל החלטה אחרת שתהלוס את

6 סלידתו של בית המשפט מהתנהלות זו, כמו גם לשפות את הצד שרומה, וזאת מבלי להביע,

7 חלילה, כל דעה ביחס הליך זה שבפני.

8

9 44. החלטתי זו ניתנת לפרסום ללא פרטים מזהים.

10

11

12 ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ו, 19 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

13

יהורם שקד, שופט

14

15

16